

Genç yaşta dünya sahnelerinde

"Herkes ilgi görmekten hoşlanır"

Henüz 18 yaşındaki Ankara doğumlu Elvin Hoxha Ganiyev, dünyaca ünlü orkestralar eşliğinde verdiği yüzlerce konserle adını kısa sürede müzik dünyasında duyurmayı başardı. Ganiyev, son olarak 3 Ekim'de ABD'de, otistik bireylere destek amacıyla sahneye çıkarak, sosyal sorumluluk projeleriyle de gündeme geldi

Dedesi Bilkent Üniversitesi Orkestrası'nı kurucusu anne ve babası müzisyen olan Elvin Hoxha Ganiyev, genç yaşına rağmen uluslararası başarılarıyla dikkati çekiyor. Bilkent'ten mezun olan Ganiyev, Madrid Reina Sofía Konservatuvarı'na kabul edildi. Bir yandan da Zürich'te eğitimini sürdüreceği olan Ganiyev, önemli festivallerde ve konserlerde yer almayı da devam edecek. Ganiyev ile müzikteki gelişimini, sosyal hayatını ve geleceğe ilişkin planlarını konuştuk.

Ömür Ünver

Müzik nasıl hayatına girdi?
Asıl hikaye dedemin Bilkent Üniversitesi'nde İhsan Doğramacı ile beraber bir Bilkent Senfoni Orkestrası'nı kurmalarıyla başladı. Tüm ailem öyle bir araya geldi, babamla annem orada tanışmışlar. Ben de ilk dedemle başladım çalışmaya.

Dedem çok iyi keman sanatçısıydı ve gerçekten müthiş bir hocaydı. Tüm temelimi o attı. Tekniğimi filan her şeyimi ona borçluyum. Beş buçuk yaşında başladım keman çalmaya. İlk konserimi 6 yaşında verdim. Yaklaşık olarak 6 yaşından 9 yaşına kadar da sadece dedemle çalıştım. Yanımda tabii Bilkentli bir hocam vardı ama her şeyimi dedem yapıyordum.

Yurtdışında tanınman nasıl oldu?

Dedemin Kazakistan'da bir Master Class'ı vardı. O Master Class'a dünyaca ünlü bir hoca geldi: Zakhar Bron. Tesadüf eseri oraya gittim ve o hocaya çaldım. O da beni kendi sınıfına davet etti. 8 yaşından beri ayda 1-2 hafta her hafta Köln'de yaşıyorum. Çünkü birçok yerde hocalık yapıyor ve gerçekten dünyanın sayılı 3-5 hocasının arasında. Onun sayesinde birçok festivalde çaldım. Çok tanınan bir hoca, Vadim Repnin, Maxim Vengerov'un hocası. Kazakistan'dan sonra yavaş yavaş birbirimize alıştık. Ben Köln ve Zürich'de "young student" olarak okumaya başladım. Oralarda da Wieniawski yarışmaları, Moskova'daki çok önemli yarışmalar, Mersin'de Gülden Turalı yarışması gibi yarışmalara katılıp derece aldım. Yavaş yavaş kendimi geliştirmeye başladım. Kariyer açısından da yükselmeye başladım. İstanbul Festivali'nin açılışını yaptım. Uluslararası Ankara Müzik Festivali'nin kapanışını yaptım. Önemli festivallerde çıktım.

Eğitim sürecin devam ediyor...

Ediyor tabii. Bilkent'i bitirdikten sonra Madrid Reina Sofía Konservatuvarı'na başladım. Zürich'te okuyacağım eş zamanlı. Biraz zor olacak tabii ki.

"Elimden gelen en iyi şey bu"

Son olarak katıldığınız ABD'deki organizasyon hakkında bilgi verir misiniz?

Carnegie Hall'deki konser, otizme destek amaçlı bir bağış amaçlıydı. Aslında konser bana bağış konseri olarak teklif edilmedi. Konser gelirleri bağışlanacaktı ama bir katkı olsun diye ben de her şeyi bağışladım. İlk yarışında resital oldu, piyano çaldım ikinci yarışında da orkestrayla çaldım. Aynı zamanda iki otizmli de kendilerini göstermek için enstrüman çaldı. Konserin amacı da o

sonuçta. Neler yapabileceklerini gösterdiler. Kimse onların bir şeyler yapacağına inanmıyor ama onlar bir eğitim gördükleri zaman normal biri gibi davranabilirler. Bana kalırsa çok güzel bir şekilde müzik de yapabilirler. Ona dikkat çekmek istedik. Bu tarz konularda herkesin elinden geleni yapması lazım. Benim de elimden gelen en iyi şey bu şu an. Her yerde daha iyi şeyler yapabiliriz umarım.

Şimdiden sosyal sorumluluk projelerinde yer alıyorsunuz...

Toplumla karşı kendimi müzisyen, sanatçı olarak bu tarz şeylerde sorumlu hissetmek çok önemli diye düşünüyorum. Ülkemizi ve insanlığı ayakta tutabilecek en iyi şeyin de sanat olduğunu düşünüyorum açıkçası. İnsanlığın gelişebilmesi için sanat, eğitim temel şey aslında. Bu yüzden ben bu tarz şeylerde bundan sonra da daha fazla yer almak istiyorum, eğer projeler imkanlar olursa.

Konserlerde neler hissediyorsunuz?

Ben çalarken ne hissettiğimi tam olarak tanımlayamam. Çünkü her zaman farklı şeyler hissediyorum. Bir eseri çalarken belki aşkı hissediyorum, bir eseri çalarken belki hüznü ölümü hissediyorum. Bir şey çalarken çocukluğumu hatırlarım, bir şey çalarken ileriye düşünürüm. Yani o çok farklı duygular, her seferinde farklı.

Sahnede olmak nasıl?

Sahneye çıktuktan, seyirci atmosferini gördükten ve müzik başladıktan sonra sanki orada değilmişim, bambaşka bir dünyaya girdim gibi hissediyorum. Çalan bile ben değilmişim gibi, kulağıma bir müzik geliyor ve ben de o dünyayı yaşıyorum. Çünkü konsere çıktığımda zaten hazır bir şekilde çıkıyorum başladığımda bana geriye kalan o andan zevk almak oluyor.

"Sosyal hayatıma da önem veriyorum"

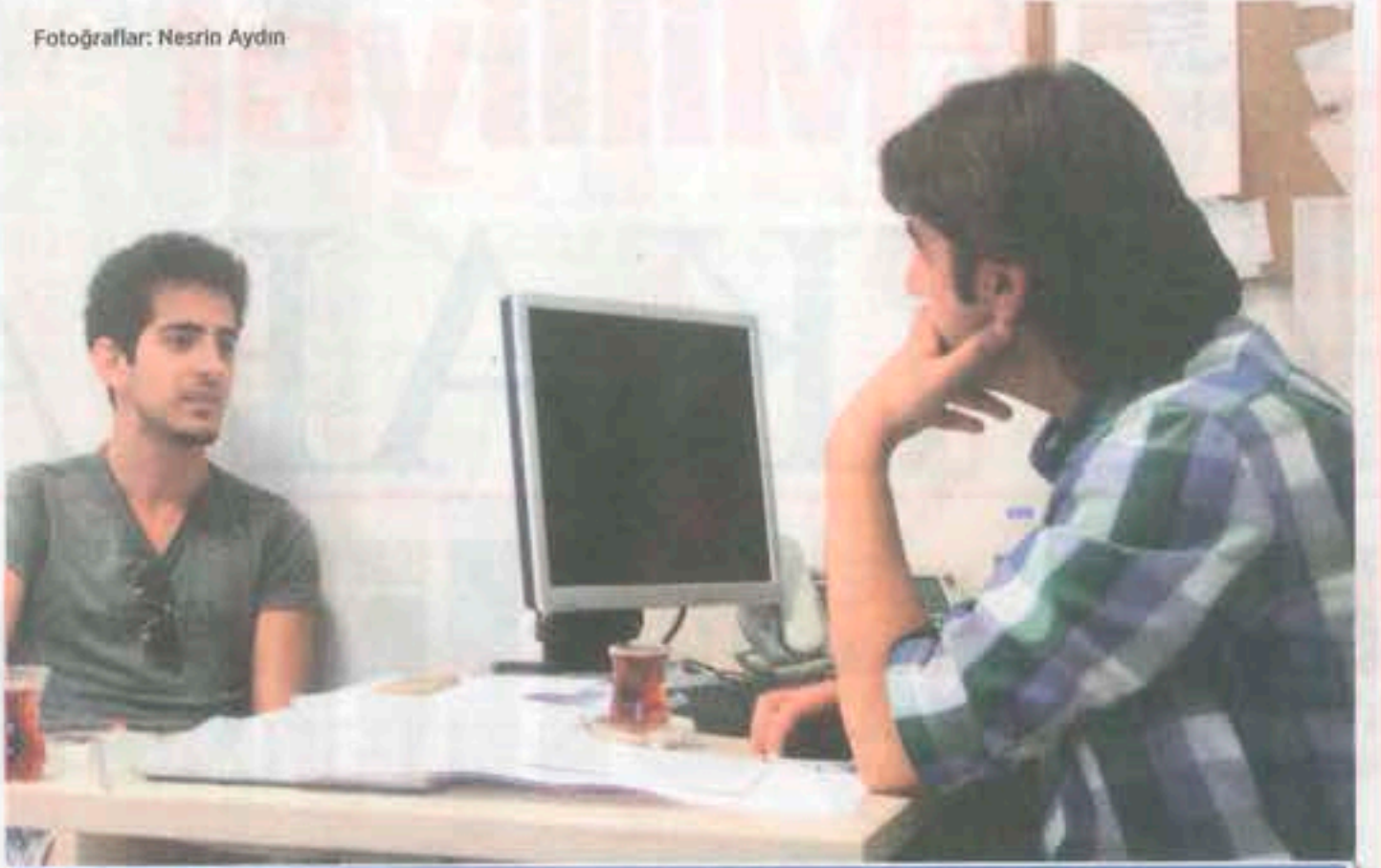
Ne şekilde çalışıyorsunuz?

Bazı zamanlar çok zorlanıyorum çalışmakta çünkü çok fazla yolculuklarımız oluyor. Sürekli uçuşlar, tren yolculukları. O kadar çalışmaya vaktim olmuyor. Ama boş olduğum zamanlarda günde 5 saate filan çalmaya çalışıyorum. Daha fazlasını da yapamıyorum çünkü sosyal hayatıma da önem vermeye çalışıyorum. Çünkü başka türlü müzik kalmıyor bence insanın içinde. Günde 8-9 saat çalışan arkadaşlarım var, hani bunu da kötülemek gibi söylemiyorum ama, duyguları kalmaması; hissetmek nedir pek bilmiyorlar. İletişim nasıl kurular onu unutmamız durumdadır. Ben bu duruma düşmemek için, müzik kalitemi sonuna kadar koruyabilmek için kendi hayatıma ve duygularıma da önem veriyorum.

Sosyal hayatın müziğini besliyor ya...

Öyle. Notalarda olanı yazmıyoruz sonuçta herkesin hissettiği farklı şeyler oluyor. Şu anki durumda bir şeyler alyorum sizden ve onu müziğe katabilirim. O yüzden sosyal hayata önem vermek gerekiyor. Ve hani çalışmak tabii ki çok önemli ama eğer 3-4 saat hani konsantre olup çalışsanız 10 saatlik çalışma gibi verim alabilirsiniz. Asıl önemli

Fotoğraflar: Nesrin Aydın

Ünlü orkestralara eşlik etti

Elvin Hoxha Ganiyev, 1997'de Ankara'da müzisyen bir ailede doğdu. Dedesi Azerbaycan Devlet Sanatçısı, Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Bölümü Başkanı Prof. Server Ganiyev'dir.

6 yaşında Bilkent Üniversitesi Müzik Hazırlık İlköğretim Okulu Keman Sanat Dalı'na birincilikle başladı. 2005'te, Cihat Aşkın ve Küçük Arkadaşları CAKA üyesi oldu. 2006'da Moskova'da gerçekleştirilen Uluslararası "Klasik Kültür Mirası" Yarışması'nda birincilik; 2007'de 2. Gülden Turalı Keman Yarışması'nda birincilik ve "Türk Bestecisi Özel Ödülü" kazandı. 2008'de Azerbaycan Cumhurbaşkanlığı Bursu ile ödüllendirildi ve "Azerbaycan Altın Kitabı"na imi yazıldı. 2009 yılında Polonya'da düzenlenen Uluslararası T. Lipinski-Wieniawski Genç Kemancı Yarışması'nda dünya ikincisi oldu. Andante 2010 Klasik Müzik Ödülleri'nden "Yılın Çıkış Yapan Genç Müzisyeni" (17 Yaş Altı) dalında ödül aldı. 2012 yılının Mart ayında İspanya'da düzenlenen II. Uluslararası "Noche en Madrid" Festivali Yarışması'nda birincilik ödülü, Eylül ayında İsviçre'de 7. Uluslararası Tchaikovsky Genç Müzisyenler Yarışması'nda iki özel ödüle layık oldu. Eylül 2015'te 5. Moskova Uluslararası David Oistrakh Keman Yarışması'nda üçüncülük ödülü kazandı.

Elvin bugüne kadar Rauf Abdullayev, Güler Aykıl, Yuri Bashmet, Erol Erdinc, Vladimir Fedoseyev, Server Ganiyev, Sascha Goetzke, Rengim Gökmen, Murat Kodallı, İsmet Metin, Naci Özgüç, Vladimir Spivakov, Valery Vorona, Klaus Weis

gibi şeflerle çalıştı. Elvin'i dinleyen Lorin Maazel, Zubin Mehta, Gennady Rozhdestvenski gibi efsane şefler parlak bir gelecek vaad ettiği yorumunu yaptı. Bilkent Senfoni Orkestrası, Cumhurbaşkanlığı İstanbul, Bursa, Antalya, Eskişehir ve İzmir Devlet Senfoni Orkestraları, Borusan İstanbul Filarmoni, Hacettepe Senfoni, Azerbaycan Filarmoni, Katar Filarmoni, Odessa Filarmoni Orkestraları, Bilkent Oda Orkestrası, Tchaikovsky Senfoni Orkestrası, Moskova Virtuozları, Rus Virtuozları, Bron Oda Orkestrası, Burgogne Lyric Orkestrası, Doğu Çocuk Senfoni Orkestrası gibi birçok toplulukla konserler verdi. Zakhar Bron, Server Ganiyev, Viktor Pilyayev, Vadim Repin, Güher ve Süher Pekinel, Gülsin Onay, Cihat Aşkın ve Fazıl Say gibi usta sanatçılarla aynı sahneyi paylaştı. İstanbul, Mersin, Spivakov (Rusya), Rostropovich (Azerbaycan), Qafingen (Almanya), Graubünden, Zürich ve Interlaken (İsviçre), Cheshastshova (Polonya), "Voices of Peace" (Fransa), Chalkidiki ve Selanik (Yunanistan) gibi birçok uluslararası festivale katıldı; İngiltere, Belçika, Çek Cumhuriyeti, Norveç, Belarus, Kazakistan, İtalya ve Mısır'da konserler, resitaler gerçekleştirdi.

Elvin, Güher ve Süher Pekinel'in 2010 yılında başlattığı Dünya Sahnelerinde Genç Yetenekler projesine seçilen gençlerden biri olarak desteklenmektedir. Bu proje kapsamında pek çok kentte konserler gerçekleştirildi. 2012 yılında Azerbaycan'da Hacibayov Festivali'nde Bron Oda Orkestrası ve Zakhar Bron ile birlikte ve Kapanış Konseri'nde Vladimir

Spivakov yönetimindeki Moskova Virtuozları ile solist ile konserler verdi. Aralık 2012'de Rostropovich Festivali'nin Açılış Konseri'nde Rauf Abdullayev yönetiminde Azerbaycan Filarmoni Orkestrası ile Sibalius'un Keman Konertosu'nu seslendirdi. Mayıs 2013'te İsmet Metin yönetimindeki Bilkent Senfoni Orkestrası ile Paganini'nin I. Keman Konertosu'nu yorumladı; Süveyya Operası'nda resital verdi. 2013'te Moskova'da Spivakov Festivali'nde Kapanış Konseri'nde yer aldı. Cannes Müzik Festivali'nde Azerbaycan Filarmoni Orkestrası'nın solisti olarak konser verdi. Gürcistan'da Liana Isakadze'nin düzenlediği festivale katıldı. 2014'te Zürich Tonhalle'de Bron Oda Orkestrası ile konser verdi; Interlaken Classics, Cannes, Yunanistan (Megaron), Floreal Epinal ve Gabala Müzik Festivaline katıldı. Münih'te resitaler gerçekleştirdi. Mart 2015'te Berlin Filarmoni ile bir konser verdi. İsviçre'de Interlaken Classics Festivali'nde Vladimir Ashkenazy ve Esther Yoo ile birlikte çaldı. Zubin Mehta'nın konser seçmelerine katıldı, maestro büyük bir kariyer geleceği olduğunu söyleyerek önümüzdeki sezonda bir konsere davet edeceğini belirtti. Trans Siberian Art Festivali'nde dört nesil yıldızın konserinde Vadim Repin ile sahneyi paylaştı. Ankara Müzik Festivali'nin kapanış konserinde ve Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası konserinde solist oldu. Keman eğitimi Prof. Server Ganiyev ile başlayan Elvin Hoxha Ganiyev, Zürich Konservatuvarı'nda "Young Student" statüsünde Prof. Zakhar Bron ile çalışmaktadır.

olan da devamlılık. Bir yıl devamlı çalışıp iki hafta ara verdiniz diyelim o 1 yılda çalıştığınız her şeyi kaybedebilirsiniz. Spor gibi aslında, sürekli kondisyonunuzu yitirince tutmanız gerekiyor.

Kendini şanslı hissediyor musunuz?

Bilkent Üniversitesi'ne doğmuş sayılabiliyorum çünkü beklemeden beri ordayım. Annemle babam müzisyen, onlar beraber konser verirken bile ben de annemin yanında sahnedeymişim. Direkt müzisyen bir aileye doğdum. Bu konuda çok şanslıyım.

Yaştlarından farklı bir hayat yaşıyorsunuz, farklı etkiler yaratıyorsunuz...

Aslında zor oluyor. Ben de kendime biraz daha fazla vakit ayırabilmek isterdim açıkçası. Çünkü bazen fedakarlıklar yapmamız gerekiyor. Ama aslında herkesin fedakarlık yapması gerekiyor. Bu konuda şanssız hissetmiyorum kendimi. Ailem çok anlayışlı. Müzisyen ailesi baskılar, çok zorlaştırır

hayatı derler ama benim ailem anlayışlı. Eğer çalışmak istemediğimi görüyorlarsa, yorulduğum farkındalarsa dinlenmem için her şeyi yaparlar. O yüzden ailem açısından şanslıyım, şanslı bir hayata sahibim. Arkadaşlarım açısından da şanslıyım çünkü müzisyen grubundayım. Avrupa'da bazen görüyorum onların liseye kadar müzik okuluna gitme fırsatları olmuyor. Arkadaşları yaptıkları şeyleri anlamıyorlar tam olarak ve çok zorlanıyorlar bu durumu onlara anlatmaya. Müzik bizim yaşımızdakilerin çok anlayabileceği bir şey değil, en azından ortaokula kadar. Ben direkt böyle bir ortamda büyüdüm; arkadaşlarım ailem, ailemin arkadaşları.. Bilkent Üniversitesi de bir aileydi benim için. Oradaki üyeler, öğretim üyeleri, herkes bir aileydi. Bu konuda da çok şanslı olduğumu düşünüyorum çünkü herkesten bir katkı aldım.

Pop yıldızı gibi

Sen aslında klasik müzikle ilgileniyorsun ama popülerlik, konserlerin falan pop yıldızlarından farklı değil...

Bilmiyorum herhalde yaşadığımız dönemde dolaylı böyle. Hoşuma gidiyor aslında çünkü herkes ilgi görmekten

hoşlanır. Bir de hani yaptığım şeyden dolayı haklı bir ilgi, hak edilmiş bir ilgi olduğunu biliyorum. Çünkü biz günlerce saatlerce çalışıyoruz, çocukluğumuzu, gençliğimizi harcıyoruz. Hayatımızın son gününe kadar çalışacağımız da farkındayız. Çünkü bu iş böyle, isterseniz 40 yaşınıza kadar keman çalışın oturmuş bir şey oluyor. Sürekli kendinizi geliştirmek zorundasınız, hep daha iyileri daha yenileri çıkarıyor. Bunun bilincindeyseniz, ben iyiyim ama çok daha iyi olabiliyim gibi düşüncelere sahipseniz bu ilgiyi gördüğünüzde o verimliliğin karşılığını gördüğünüzü hissediyorsunuz. Zaten çok müthiş bir ilgi olduğu da söylenemez klasik müziğe ama ufaklık bile olsa o tarz ilgiler gördüğümüzde çok iyi oluyor.

Bu durum teşvik mi ediyor?

Tabii ki, gelen tepki bir eleştiri bile olsa takip ettiğimizi biliyoruz. Evet birileri bunu takip ediyor ve işimize katkı sağlıyor, kötü eleştiri de asak bir katkı sağlıyor diyoruz. Ben her zaman kötü eleştiriye de iyiye de açık bir insanım. Buna da alıştım. Ailemin her ne kadar rahat olduğunu söylesem de beni çok eleştirirler aslında ve çok kavga ettiğimizi olur. Yurtdışındaki hocam da çok sert biri mesela...

